

«Ναι» και «Όχι», παραλλαγές σε ένα δρόμο και μία αγωνία...

ΝΑΙ ή ΟΧΙ, η χώρα οδηγείται εκ των πραγμάτων σε νέα συμφωνία με τους δανειστές, που θα περιλαμβάνει νέο τρίτο μνημόνιο, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι έτσι σβήνονται αυτόματα οι εκκρεμότητες με το δεύτερο μνημόνιο και το ληξιπρόθεσμο πλέον χρέος με το ΔΝΤ.

Ευδεχομένως το ΝΑΙ ή ΟΧΙ, απλώς να επηρεάσει την σύνθεση του πολιτικού προσωπικού, που θα διαχειριστεί τους παλιούς και νέους όρους της αναπόδραστης πια αυτής συμφωνίας. Τίποτε περισσότερο ή καλύτερο.

Η έκθεση του ΔΝΤ για την βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους που δημοσιεύθηκε μόλις χθες, αλλά και το ίδιο το αίτημα του πρωθυπουργού για νέο δάνειο, δίνουν το στίγμα της επόμενης ημέρας, που θα είναι ένα εναγώνιο κυνήγι για να αποφευχθούν τα χειρότερα και μάλιστα με περισσότερες θυσίες από τους φορολογούμενους πολίτες και ιδιαίτερα εκείνους που κινούνται στον ιδιωτικό

τομέα και την πραγματική οικονομία.

Μετά το ναυάγιο της συμφωνίας και την εκπνοή του προγράμματος, που ωστόσο θα συνεχίσει να στοιχειώνει τις εξελίξεις, μπορούμε να συμπεράνουμε ότι ούτε αυτός ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε οι δανειστές μπορούσαν, τουλάχιστον σε αυτή τη φάση, να συμφωνήσουν.

Ο ΣΥΡΙΖΑ, διότι η τελική πρόταση για μέτρα 7,9 δις, θα τον οδηγούσε στον δρόμο της εσωκομματικής περιπέτειας και της αμφισβήτησης από την εκλογική του βάση. Οι δανειστές, διότι δεν πίστευαν ότι αυτή ή και κάθε άλλη συμφωνία θα μπορούσε να εφαρμοστεί από την παρούσα κυβέρνηση.

Ωστόσο και οι δύο πλευρές, πέρα από τις διαφορές τους, συνέκλιναν ως προς την πολιτική των υπέρβαρων δημοσιονομικών μέτρων και της υπερφορολόγησης.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ακόμα και η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ επιβάρυνε έμμεσα τον αναθεωρημένο στόχο για χαμηλότερα πρωτογενή πλεονάσματα το 2015 και το 2016, αφού τελικά μόνο τα δικά του μέτρα ψαλίδιζαν, αντίστοιχα, το όφελος κατά 0,5% και 1,5% του ΑΕΠ(**Εικόνα 1**).

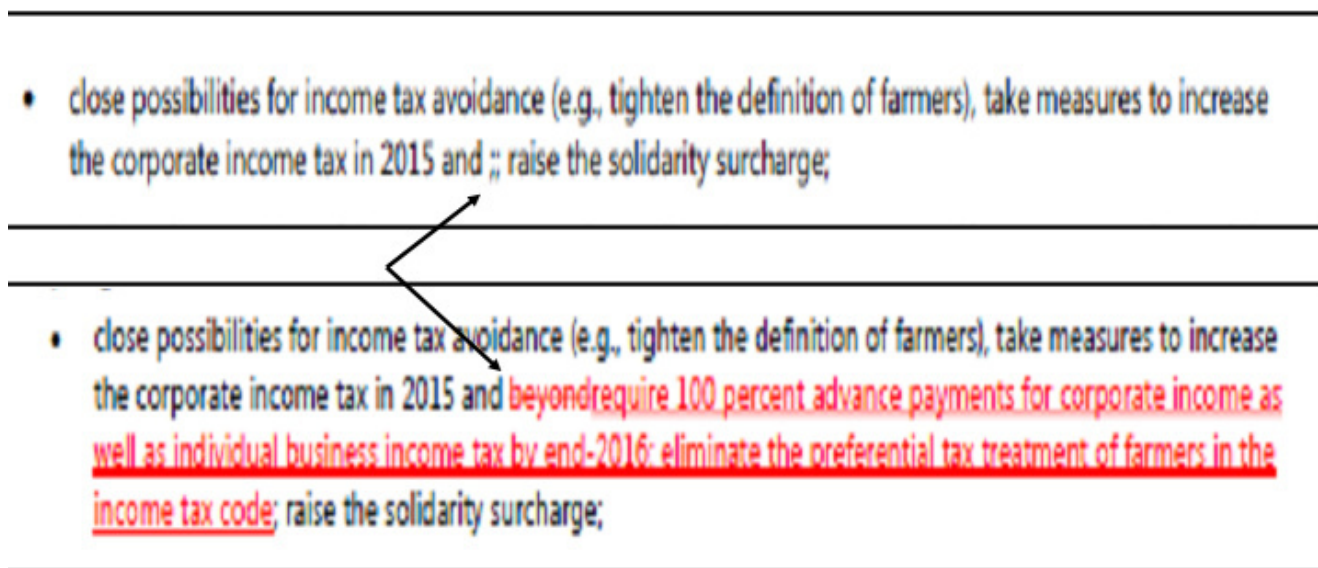
	2015	2016
Στόχος για πρωτογενές πλεόνασμα (% ΑΕΠ)		
<i>ΜΠΔΣ* 2015-2018</i>	3%	4,5%
<i>Αναθεωρημένος στόχος αποδεκτός από ΣΥΡΙΖΑ</i>	1%	2%
Κοστολόγηση μέτρων (% ΑΕΠ)		
<i>ΜΠΔΣ* 2015-2018</i>	1%	1,4%
<i>Προτεινόμενα από ΣΥΡΙΖΑ</i>	1,5%	2,9%
<i>Επιβάρυνση από νέα μέτρα</i>	0,5%	1,5%
Τελικό στοχευόμενο πρωτογενές πλεονάσμα	1,5%	3,5%

***ΜΠΔΣ: Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής**

επεξεργασία: Γναθολόγιο

Εικόνα 1. Νέα μέτρα και πρωτογενή πλεονάσματα 2015 και 2016

Είναι επίσης χαρακτηριστικό ότι σε χώρο που αφηνόταν στο κείμενο της πρότασης του ΣΥΡΙΖΑ, οι δανειστές συμπλήρωσαν την απαίτηση για αύξηση της προκαταβολής φόρου στο 100% για εταιρείες και ατομικές επιχειρήσεις – ενδεχομένως σαν ένα από τα ισοδύναμα για το 12% που είχε προταθεί για τις μεγάλες εταιρείες(**Εικόνα 2**).

για την επεξεργασία: Γναθολόγιο

Εικόνα 2. Μια προσθήκη από το αρχείο της διαπραγμάτευσης κυβέρνησης και δανειστών.

Ωστόσο ο ΣΥΡΙΖΑ δεν σχολίασε αυτή την αλλαγή, παρότι στην ουσία εξόντωνε τα απομεινάρια κάθε μικρομεσαίας οικονομικής δραστηριότητας. Τα 4 σημεία για λύση του κ. Φλαμπουράρη δεν είχαν, γενικά, την παραμικρή νύξη για την υπερφορολόγηση.

Αλλά και στον αντίποδα, η κυβέρνηση με την ανοχή των δανειστών, δείχνει να επιμένει στον κρατισμό των προκατόχων της. Ο κ. Μάρδας παρουσίασε χωρίς κανένα σχόλιο τα στοιχεία για την μισθολογική και συνταξιοδοτική δαπάνη στο δημόσιο τομέα μέσα στα χρόνια κορύφωσης της κρίσης.

Το 2014 σε σχέση με το 2011, η δαπάνη για τους μισθωτούς του δημοσίου ελαττώθηκε κατά 19,6%, η δαπάνη για τους συνταξιούχους του δημοσίου ελαττώθηκε κατά 9,1%, και αθροιστικά για το σύνολό τους κατά 16,9%! (**Εικόνα 3**).

	ΔΑΠΑΝΗ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΤΟΜΕΑ			
	Αριθμός υπαλλήλων	σύνολο (δισ ευρώ)	Ετήσια/ υπάλληλο (ευρώ)	Μηνιαία/ Υπάλληλο (ευρώ)
ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗ				
2011	772.460	19,641	25.426	2.119
2012	735.561	17,471	23.752	1.980
2013	675.530	15,646	23.161	1.930
2014	639.436	15,783	24.682	2.057
ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΗ				
2011	432.994	6,572	15.178	1265
2012	441.768	6,564	14.858	1238
2013	452.829	5,867	12.956	1080
2014	468.422	5,974	12.753	1063
{ΣΥΝΟΛΟ}				
2011	1.205.454	26,213		
2012	1.177.329	24,035		
2013	1.128.359	21,513		
2014	1.107.858	21,757		

για την επεξεργασία: Γνωθολόγιο

Εικόνα 3. Πίνακας με την μισθολογική και συνταξιοδοτική δαπάνη του δημοσίου από το 2011-2014.

Έτσι στην χώρα μας, ο δημόσιος τομέας που χρεοκόπησε είναι αυτός που υφίσταται τις μικρότερες απώλειες, χάρη τον μηδενικό ανασχεδιασμό. Και ο ΣΥΡΙΖΑ απλά εξακολουθεί να παράγει γνώση και θεωρία σε αυτόν τον αλγόριθμο του πολιτικού σουρεαλισμού.

Η καρδιά του τέρατος, που ενισχύθηκε αφειδώς από τον «σώφρονα» και «συνετό» Κώστα Καραμανλή και τον σημερινό ΠτΔ - επιλογής ΣΥΡΙΖΑ - συνεχίζει να κτυπά δυνατά, και όπως φάνηκε πρόσφατα, να ανεφοδιάζεται με νέο αίμα και σφρίγος.

Είναι δικαιολογημένη η αγωνία ότι πίσω από τους δανειστές, κρύβεται το όραμα ενός δρόμου, που δεν πείθει ότι είναι στρωμένος με κάτι περισσότερο από αδιέξοδη λιτότητα και διεύρυνση της ανισότητας και μάλιστα μέσα από την ενθάρρυνση της μεγάλης φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής τύπου Luxleaks.

Αλλά υπάρχει και η αγωνία ότι πίσω από τον ΣΥΡΙΖΑ κρύβονται οι παθογένειες της μεταπολίτευσης με κορυφαία την υποτροπή των πελατειακών σχέσεων, η

οποία, παρά την αριστερή ρητορική, μπορεί να αναθερμάνει το «φλερτ» με την ολιγαρχία και την διαπλοκή και να διαφθείρει τα στελέχη της νεοσύστατης κυβέρνησης.

Με δυο λόγια, κυβέρνηση και δανειστές, σέρνουν μια ανακολουθία λόγων και πράξεων που ανακυκλώνει την αγωνία της κοινωνίας για διέξοδο από την κρίση. Πίσω από τα μεγάλα λόγια, τα δύσκολα ερωτήματα μένουν αναπάντητα και συγχέονται σε ανούσιες αντιπαραθέσεις, οπαδισμούς και χουλιγκανισμούς. Ας αναρωτηθούμε:

1) Εκφράζει τελικά το δημοψήφισμα μια πραγματική πολιτική και ιδεολογική διαμάχη στην χώρα και την Ευρώπη ή απλά παρατείνει το αδιέξοδο με άλλα μέσα, ακόμη και αν εκβιάζει για μια διέξοδο με έντιμο τρόπο;

2) Σημαίνει το ΝΑΙ υπεράσπιση μιας δημοκρατικής Ευρώπης που προχωρεί προς την ολοκλήρωση και την ενοποίηση ή μιας Ευρώπης που υπερσυγκεντρώνεται γύρω από θεσμούς που ασκούν την εξουσία με αδιέξοδο, ιδεοληπτικό, διασπαστικό και εντέλει καταστροφικό τρόπο για τους λαούς που την απαρτίζουν;

3) Το ΟΧΙ με την εξίσου υφισιακή πρόταση που αυτό έντεχνα καλύπτει, εκφράζει έναν εναλλακτικό καλύτερο δρόμο, ή απλά την σύγκρουση συμφερόντων ανάμεσα σε διαφορετικά πελατειακά στρατόπεδα;

4) Αυτοί που σήμερα υποστηρίζουν το ΝΑΙ προχώρησαν όταν ήταν στην κυβέρνηση τις μεταρρυθμίσεις, τις οποίες αρνούνται να προχωρήσουν οι υποστηρικτές του ΟΧΙ;

5) Αλλά ακόμα και αυτοί που πιέζουν για μεταρρυθμίσεις την Ελλάδα, σταμάτησαν να δανείζουν επί πέντε χρόνια όταν έβλεπαν ότι οι καθυστερήσεις και οι παραλείψεις απλά συσσωρεύονταν;

Είναι φανερό ότι το δημοψήφισμα δεν απαντά σε κανένα ζωτικό ερώτημα και έτσι θα συσκοτίσει, ας ελπίσουμε προσωρινά, ακόμη περισσότερο την κατάσταση στην οικονομία και την κοινωνία.

Έτσι, η Δευτέρα θα μας βρει με τις ίδιες αγωνίες και τις ίδιες εκκρεμότητες. Το ΝΑΙ ή το ΟΧΙ δεν θα τις αλλάξει και ένας τεχνητός διχασμός μόνο θα τις επιδεινώσει.

Ένα σύντομο και επικίνδυνο παιχνίδι που έγινε για εσωτερική κομματική και πολιτική χρήση θα τελειώσει και η διαπραγμάτευση θα συνεχιστεί εκεί που έμεινε, το ίδιο δύσκολη για τον λαό, το ίδιο φθοροποιός για το πολιτικό σύστημα.

Το αν ο ΣΥΡΙΖΑ μείνει «αριστερός» ή μεταλλαγεί σε «κεντροαριστερό», αυτό δεν θα αλλάξει σε τίποτε την ανισότητα και την δυναμική πραγματικών αλλαγών στην κοινωνία μας.

Αυτά θα αρχίσουν να συμβαίνουν όταν αναδειχθούν πολιτικές δυνάμεις που θα κτυπήσουν την υπερφορολόγηση, την διαφθορά και τον κρατισμό το ίδιο ανελέητα και αποτελεσματικά.

Φωτό: "Lone raven on the snow», πηγή: [surrealistic-gloom](https://www.surrealistic-gloom.com/)

Δ. Τρικεριώτης

Follow [@BlogGnathion](https://twitter.com/BlogGnathion) στο Twitter